

staaende Arrest. Dette Forslag blev ikke modtaget velvillig, for ikke at bruge noget stærkere Udtryk. De første Ord, det blev modtaget med, var i Landsstinget; det var mærkelig nok et Medlem, som man ellers vel turde betegne som hørende til den gamle Skole, Konferentsraad David, som sagde de første Ord, der den Gang bleve sagte i denne Sag, og med den ærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse nogle faa Linier. Han begyndte saaledes: „Naar jeg tager Ordet i denne Sag, da er det ikke, fordi jeg er en Tilhænger af Krumslutning, men det er, fordi jeg er en Modstander af alle barbariske Straffemaader, der let kunne give Anledning til vilkaarlig Behandling og overdreven Strengthed, og fordi jeg tillader mig at tro, at staaende Arrest er en ligesaa barbarisk Straffemaade som Krumslutning. Jeg har for mellem 30 og 40 Aar siden set denne Straf anvendt ved Straffeanstalterne i Schweiz, hvor den blev benyttet mod disciplinære Overtrædelser, og jeg kan kun sige, at Enhver, der har set de Lovbudske, som den Gang bl. ve indrettede for at bringe den nævnte Straf i Anvendelse, sikkert vil være enig med mig i, at den er lige saa barbarisk som Krumslutning“. Det var den Hilsen, som dette Forslag den Gang blev modtaget med i Landsstinget. Forslaget blev behandlet færdigt i Landsstinget; Betænkningen blev afgivet, og Forslaget blev endelig vedtaget trods Modstanden fra det nævnte ærede Medlem og et Mindretal i Landsstinget. Det kom her ind i Folkethinget, men naaede her ikke videre end en første Behandling, og jeg skal tillade mig at anmode ærede Medlemmer om at minde den Forhandling, der den Gang fandt Sted her, for at de kunne faae et klart og levende Billede af, hvorledes Opfattelsen af denne Straf den Gang var i Folkethinget. Af alle de Udtalelser, som den Gang faldt, skal jeg blot minde om Udtalelserne fra tvende ærede Medlemmer, de to søkynlige Medlemmer, af hvilke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Luxen) den Gang just udtalte, at en Anke imod det da foreliggende Lovforslag var den, at det kun omhandlede Forholdene i Landhæren, medens det burde udvides til Flaaden, og at man med samme Ret burde

kræve Affkaffelsen af Bøiestrafpen til Søs, som man fordrede Affkaffelse af Krumslutningsstraffen til Lands, og det daværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (P. G. Schönheyder) udtalte sig saaledes: „Jeg kan ikke se, at der er noget betydeligt mindre Bærende i den staaende Arrest, saaledes som den ofte vil blive udført, end i Krumslutningen, og jeg tror derfor ikke, at det er nogen heldig Tanke at ville sætte den i Stedet for Krumslutning“, og fremdeles: „Jeg ser nu ikke noget Bedre i Dieblirket end Bænd- og Brødstraffen, men Noget maa der sættes i Stedet for, og det er dog muligt, at man ogsaa kunde sætte ensomt Fængsel eller Fængsel i Stedet for.“ Det var Udtalelser fra de militære Medlemmer her i Thinget i Samlingen 1868—69; det findes i Folkethingstidenden; Sp. 2829 og 2836. Jeg skal sige til, at Folkethingets Udvalgs Betænkning gik ud paa enstemmig at udtale dette, at der ingen Forskjel var imellem Krumslutning og staaende Arrest, eller i alt Fald en saa ubetydelig Forskjel, at det ikke derfor var værd at røre ved den da bestaaende Lovgivning. Dette var Betænkningens enstemmige Udtalelse. Eagen naaede ikke videre end til første Behandling, og Betænkningen kom til at ligge hen, og først nu optages altsaa den forfattede Behandling fra 1868—1869. Det forekommer mig da indlysende, at der er leveret Bidnesbyrd nok for, at staaende Arrest og Krumslutning i og for sig komme ud paa Et, og skulde jeg dertil sige Noget, da er det det, at det forekommer mig, at staaende Arrest har et Element mere end Krumslutning, nemlig det, at man er indeluttet. Medens Krumslutning dog foregaar i væsentlig fri Luft, knytter der sig til den staaende Arrest en saadan Indeluttning, at jeg har Bæmselighed ved egentlig at danne mig noget Begreb om, hvilken Indflydelse den vil have paa Mandens Sind. Der er, sige Nogle til, ogsaa et Hensyn til, som der bør tages, og det er, hvorledes Ventilationen vilde blive i et saadant Skab, thi enten vilde Luften blive forpestet, eller ogsaa maatte man sørge for et saadan Gjennemtræk i Kassen, som vistnok vilde kunne have betænkelige Følger for Helbredet; der skulde være Lufthuller i Bunden og Gjennemtræk for-